

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

8 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 25 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, în privința inculpatului

Severin Evgheni XXXXX, născut la xxxxx, originar și locatar al s. xxxxx, r-nul xxxxx, str. xxxxx, xxxxx, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătorei Chișinău din 28.03.2018, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 30.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>15.03.2018 - 25.07.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>04.03.2020 - 11.05.2021,</i>
	<i>14.07.2021 - 08.09.2021,</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani din 25 iulie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Severin Evgheni a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat, pe un termen de *probă* de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că, în perioada de timp de până la 24.11.2017, orele 02¹⁰, Severin E. urmărind scopul păstrării, precum și alte operațiuni ilegale cu analogii

drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului infracțional, ilegal a păstrat asupra sa, fără scop de înstrăinare, masă vegetală uscată și mărunțită care constituie analogul drogurilor.

Astfel, la 24.11.2017, orele 02¹⁰ în cadrul unui control efectuat de către colaboratorii IP Buiucani în automobilul „Wolkswagen”, n/î XXXXX, ce aparține lui Severin E. și care se afla pe str. XXXXX, mun. XXXXX, a fost depistat asupra lui, și ulterior ridicate și sigilate un pachetel din hârtie de culoare albă în care se afla o substanță vegetală de culoare verde cu un miros specific și o butelie cu capac din plastic.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. XXXXX din 09.02.2018 s-a stabilit că în masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde, cât și depunerile de culoare cafenie de pe butelia cu capac din folie de staniol, ridicate la 24.11.2017, în rezultatul efectuării CFL pe str. XXXXX, XXXXX, mun. XXXXX, s-a depistat cannabinoidul sintetic 5-fluoro-ADB, care în HG al R. Moldova nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus.

Conform scrisorii parvenite de la I.M.S.P Dispensarul Republican de Narcologie, nr. XXXXX din 18.04.2017, înregistrate în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța 5-fluoro-ADB constituie analog al substanței AKB48, inclusă în HG R. Moldova nr. 1088 din 05.10.2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiant, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului.

Potrivit pct. 148 a „HG nr. 79 din 23.01.2006, cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, cannabinoidul sintetic 5- 4 fluoro-ADB, 1,249 g, iar în depunerile de pe butelie, 0,095, de la 0,002 gr. și mai mult, constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, Severin E. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca circulația ilegală a analogilor drogurilor, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții deosebit a mari și fără scop de înstrăinare.

Instanța a reținut că, inculpatul a recunoscut în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

La individualizarea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de faptul că lipsesc careva circumstanțe atenuante cea agravantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, că acesta este șomer, este căsătorit și are un copil minor la întreținere, nu se aflata evidența medicului narcolog sau psihiatru, a recunoscut vina integral, că, sancțiunea art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, raportată la prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală - 4 ani de închisoare și limita minimă a pedepsei - 8 luni de închisoare.

Totodată, instanța a statuat că, pornind de la scopul pedepsei penale, reținând necesitatea influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, necesitatea aplicării unei pedepse echitabile, care ar fi contribuit la maximum la realizarea scopului pedepsei, în particular la corectarea inculpatului, reținându-l de la

comiterea infracțiunilor și efectuând o analiză complexă a personalității inculpatului, a acesta se poate corecta fără executarea pedepsei ce i s-a aplicat, prin urmare scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia, în privința inculpatului urmând a fi dispusă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i-se un termen de probă de 2 ani, conform art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Galben Sergiu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Severin E. să fie condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

Apelantul a invocat că, inculpatul a fost anterior condamnat, a săvârșind din nou o infracțiune intenționată, iar corectarea acestuia prin aplicarea unei pedepse non-privative de libertate nu va putea atinge scopul pedepsei penale.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului nu corespunde personalității lui și pericolului social pe care îl reprezintă.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de personalitatea dânsului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului - că este fără antecedente penale, de comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii și după aceea, că cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul regretă de cele săvârșite și se căiește sincer.

Astfel, infracțiunea comisă de inculpat este atribuită la categoria celor grave, inculpatul, deși anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău din 28.03.2018, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalent a 30.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, amendă achitată integral la 11.04.2018, la momentul comiterii infracțiunii imputate avea antecedente penale stinse or, conform art. 111 alin. (3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

De aceea, este nefondat argumentul acuzării precum, că instanța de fond, incorect nu a reținut în privința lui Severin E. circumstanțe ce ar agrava răspunderea inculpatului.

Ori, la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului, fiind legală, echitabilă și individualizată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată.

5. Procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Călugăreanu Vitalie, a declarat recurs ordinar, solicitând *casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de menținere a pedepsei închisorii stabilite prin sentință, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.*

Recurenta a invocat că, instanța de apel a ignorat acel fapt, că pedeapsa urmărește drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Circumstanțele și consecințele comiterii infracțiunii denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a inculpatului este pedeapsa cu închisoare, această concluzie derivând și din gravitatea faptei comise, de pericolul social și consecințele survenite în urma comiterii circulației ilegale a drogurilor în proporții deosebit de mari.

Prin extensiunea traficului și consumului ilicit, drogurile constituie o problemă gravă, resimțită atât la nivel național cât și global, problemă ci poate fi rezolvată doar prin aplicarea unor pedepse severe.

Instanța de apel nu și-a motivat pe deplin concluzia de menținere a prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, aceasta greșit a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi izolat de societate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și ce de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a

limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a comis o infracțiune gravă, dar a recunoscut integral vina solicitând judecarea cauzei în procedura simplificată, antecedente penale sunt stinse, întreține 1 copil minor, corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ei, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.- 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 25 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, în privința inculpatului Severin Evgheni XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 17 septembrie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Victor Boico